

ایران

صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیر مسئول: مهدی شفیعی
سرمدیر: جواد دلیری

آذان ظهر ۱۳/۱۱ | آذان مغرب ۳/۳۴ | نیمه شب شرعی ۵/۲۲ | آذان صبح فردا ۴/۳۰ | طلوع آفتاب فردا ۶/۰۸

امام باقر علیه السلام:

بر شما باد به صدقه دادن! صبح زود صدقه بدهید که روی ابلیس را سیاه می کند.

سخن روز

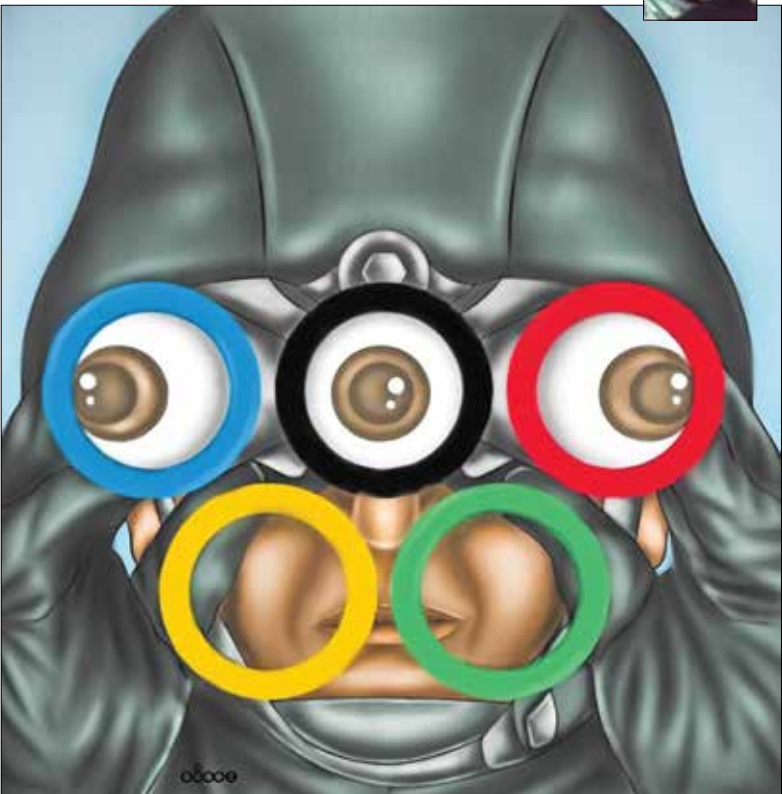
تحف العقول، ص ۲۹۸

نگاره

نیما شاه میری

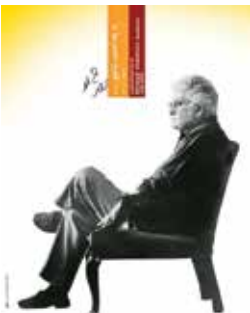

اتخاذ تدابیر شدید امنیتی در المپیک

همچنان هنرمندان در فضای مجازی از دوران سخت مردم خوزستان می گویند و برای کمک به مردم سیستان و بلوچستان اطلاع رسانی می کنند. از سوی دیگر هنرمندان اولین طلای المپیک ایران را به جواد فروغی که با کسب اولین مدال طلا در المپیک توکیو پرچم ایران را بالا برد به مردم تبریک می گویند.

هنر مندان در فضای مجازی

چهره‌ها

عصر ماست، نیما، اخوان، فروغ، سپهری وو... همه مقداری شعر مبتذل، سطرهای مبتذل دارند. شاملو مثل خاقانی است، با ابتذال دشمن است. اگر از کتاب آهنگ‌های فراموش شده بگذریم، تقریباً شعر مبتذل در بساط او به دشواری می توان یافت. ممکن است صرف گریز از ابتذال هم هنر نباشد ولی مهم است که مردی، قریب نیم قرن و بیشتر، این همه شعر بگوید و حتی یک شعر مبتذل نداشته باشد.»

چهره‌ها

رضا کاینانی بازیگر تلویزیون، سینما و تئاتر سال هاست در حوزه آب با عنوان کمپین «صدای آب» فعالیت می کند. او با انتشار ویدیوی قدیمی از خودش که درباره آب صحبت می کند نوشت: «این ویدیو پنج سال پیش با شروع محرم از سوی کمپین «صدای آب» منتشر شد. ما با تمام توان حاضر بودیم هر کمکی برای بهبود شرایط آبی کشور انجام دهیم. کمپین صدای آب به دلایلی که مشخص نیست تعطیل شد. اما صدای آب تعطیل نشد! بلکه از حلقوم تشنه خوزستان به فریاد تبدیل شد.»

بهنوش طباطبایی بازیگر هم با انتشار پوستر فیلم «قصه‌های عشق پدرم» به کارگردانی محمدرضا ورزی محصول ۱۳۹۱ یادی از مرحوم چنگیز جلیوند کرده است: «به یاد چنگیزخان بزرگ، که ده سال پیش پدرم بود در «قصه‌های عشق پدرم» اما من مجنون به عشق پدر بودم، اما پدر، مجنون به عشق.»

ارسلان کامکار در صفحه خود خبر از اجرای نمایش «مشاهیر» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی افشین واعظی داده است و نوشته است: «همزمان با باز شدن فروش سه روز جدید نمایش مشاهیر با بازیگران گروه «فریود» از پوستر اصلی نمایش به طراحی محمدصادق زرزویان رونمایی شد.»

خاطره هنرمند

در صفحه طرفداران **سیده توران میرهادی** (خُمارلو) که او را مادر ادبیات کودک و نوجوان در ایران می دانند به نقل خاطره‌ای از این هنرمند از صمد بهرنگی پرداخته شده است. در این خاطره آمده است: «صمد یک روز به مدرسه فرهاد آمد. به او گفتم در کتاب الدوز و کلاغ‌ها نگاه نوینی ارائه نمی دهی: مقصر نشان دادن نامادری در افسانه‌ها و قصه‌های عامیانه بسیار تکرار شده است. در این مدرسه بچه‌هایی داریم که نامادری دارند. قصه شما برای آنها مناسب نیست. من می بینم که این به اصطلاح نامادری‌ها برای بچه‌ها چه قدر زحمت می کشند.»

اخبار نشر

نشر ثالث هم عکس کتاب «گفت‌وگو با ایران درودی» به نویسندگی مهدی مظفری ساوچی را که به چاپ چهارم رسیده، منتشر کرده است. در توضیح این کتاب آمده است: «ایران درودی نامی آشنا در عرصه نقاشی امروز ایران است که بیش تر با رنگ‌ها و فضاهای خاص و منحصر به فردش که ملهم از نورهای درونی اویند، شناخته می‌شود؛ نورهایی که هر بار به شکلی در قلم موی نقاش، خود را یافته و بر زمینه‌ای از بی تالی‌ها و رؤیاهای او یأس و امیدهای ما را نمایانده‌اند.»

کتابفروشی مستقل طاقچه کرمان هم به معرفی «تخم شر» کتاب آخر قلیبس سلیمانی پرداخت و درباره اینکه چرا باید این کتاب را خواند نوشته است: «چون همه خصلت‌های یک اثر متعلق به حال حاضر را دارد. گرچه سلیمانی به عنوان یک نویسنده در حال کار هنوز جا دارد تا به بهترین نسخه خودش برسد اما به نظر می‌رسد تمرینش روی فرم‌های مختلف و تأکیدش روی پایبندی‌های انسانی و اجتماعی‌اش، با خلق هنر اثر فاصله‌اش را تا بهترین خودش کمتر کرده و می‌کند.»

محمد الهیاری: برگزاری کنسرت‌ها در گرو واکسیناسیون حداکثری

در شرایط فعلی در حوزه موسیقی با دو پدیده مواجه هستیم. اول اجراهای حوزه ردیف دستگاهی، نواحی و کلاسیک که همواره این اجراها در سالن‌های کوچک و در مقیاس با سالن‌های تئاتر و سینما برگزار می‌شود و اگر آنجابرای صد نفر و با سی تا پنجاه درصد ظرفیت سالن، امکان حضور مخاطب برای تماشای تئاتر و سینما فراهم است، در اینجانباز باید این امکان فراهم باشد. با گفت‌وگوهایی که صورت گرفته امیدوار هستم بعد از پایان ماه محرم و صفر و به شرط عدم تداوم شرایط پیک کرونایی که فقط مشاغل گروه یک اجازه فعالیت دارند، بتوانیم این گروه از اجراها را با رعایت دستورالعمل‌ها و سقف پذیرشی که برای سالن‌ها از سوی دفتر موسیقی تعیین می‌شود از سر بگیریم. در خصوص اجراهای بزرگ در سالن‌های بزرگ، با تردیدهایی ستاد ملی کرونا مواجه هستیم که به نظر می‌رسد غدغه درستی است. کما اینکه دوستان عنوان می‌کنند تا زمان به حد اکثر رسیدن واکسیناسیون، امکان حضور مخاطبان به صورت گسترده در مجامع بزرگ نیست. از طرفی تهیه‌کنندگان این نوع از اجراهای بزرگ نیز به دلیل پیش‌بینی حضور ناکافی مردم در سالن‌های بزرگ در شرایط فعلی کرونایی، ریسک برگزاری آنها را چندان منطقی نمی‌شمارند.

بخشی از گفته‌های مدیرکل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با مهر

فرب تخفیف‌های آنچنانی ناشرنماها را نخوریم

ضروری است که اتحادیه ناشران و کتابفروشان در همکاری با معاونت فرهنگی و همچنین مراجع قضایی به شکل جدی دست‌به‌کار شده و برای مقابله با این دزدان فرهنگی کاری کنند. با جریمه‌ها و برخورد‌های معمول نمی‌توان جلوی اینها را گرفت. باید جریمه‌های نقدی سنگین و برخورد‌های قانونی جدی تعیین شود، حتی باید شرایطی در نظر گرفته شود که اینها مجبور به کسب رضایت یا ناشری شوند که دست به کتابسازی از آثارش زده‌اند حتی در صورت نیاز اموال آنان توقیف شود. اگر حکم‌های سختگیرانه‌تر و سنگین‌تری صادر نشود ناشرنماها همچنان به کار خود ادامه می‌دهند. متأسفانه فعالیت‌های غیرقانونی اینچنینی تنها به ناشر لطمه نمی‌زند بلکه اینجا حیات کاری نویسنده، مترجم و زنجیره گسترده‌ای از فعالان نشر با خطر روبه‌رو می‌شود. اما در کنار توقعی که از صنف نشر و همچنین مسئولان دولتی و قضایی می‌رود امیدوارم مردم هم آگاهانه‌تر با این تخفیف‌ها روبه‌رو شوند. اینجا بحث طیفی از مردم در میان است که کتابخوان هستند و طبیعتاً در مقایسه با افراد عادی آگاهی بیشتری دارند. از کتاب‌دوستان می‌خواهم وقتی به تخفیف‌های آنچنانی پنجاه درصدی و... رسیدند از خودشان پرسند چطور است که کتابفروش، کتاب را با قیمت پشت جلد و ناشر هم در مواقعی نظیر نمایشگاه‌ها در نهایت با تخفیف ۱۰ تا ۲۰ درصدی آثار خود را می‌فروشند؟ اصلاً هیچ کالایی با چنین تخفیف‌هایی فروخته می‌شود؟ توجه به‌همین نکته بیانگر این است که بحث کاری غیرقانونی در میان است. در این گرانی‌ها و وضعیت اقتصادی تنها اجناس دزدی را می‌توان اینچنین ارزان‌تر به فروش رساند. این‌که به تخفیف‌های نامتعارف کتاب بخیریم، تأثیر شگرفی در زندگی‌مان ایجاد نمی‌شود. بیست، سی و حتی پنجاه‌هزار تومان ارزان‌تر کتاب خریدن آن قدر بی‌توانایی مالی‌مان اثری ندارد. اما همین مبلغ، وقتی تکرار شود سبب خاموشی تدریجی نشرمان می‌شود. از این افراد کتاب نخریم و اجازه ندهیم صنعت نشرمان از میان برود.

آرشه‌های عاشقانه بر ای صبا

استاد بی‌بدیل موسیقی ایرانی ابوالحسن خان صبا شخصیت دانشی و دوست داشتنی که اخلاق و رفتار و هنر و موسیقی اش سرلوحه زندگی‌اش نه فقط شاگردانش بلکه شهروندانی که از او نزدیک او را می‌شناختند بود. نظم و دقتی که از استادان غیابی و حضوری اش همچون درویش خان و کنتل و زیری و دیگران اتباعی کرد، بیانگر خصایل درونی بود که می‌خواست در کنار حفظ سنت روزگار خود و فردای هنر و مردمان را هم، از نظر دور نداشته باشد. از این جهت دستبازی به روش‌های آموزشی که توانایی ناوختن و تدریس آنها را برای هنرجویان در پی داشت و می‌یاد ضمیمه و زمینه آموزش سیستماتیک درهنرستان موسیقی و دیگر کلاس‌های آزاد موسیقی را با شم قوی هنری- موسیقایی خود به بهترین نحو پایه‌گذاری کرد و توسعه و ارتقا داد. ابوالحسن صبا روشنفکری بود که مثل دیگر روشنفکرانهای زمان خود حاضر نبود گذشته پربارهنری این سرزمین را فراموش کند یا یکباره به دامن فرامین مغرب زمینی‌ها افتد. همانگونه که ساز ویولن را آنگونه ناوخت و آموزش داد تا همه ایرانی بداندنش و ذره‌ای شک و تردید به‌وجود نیاید که این ساز اصالت اروپایی- ایتالیایی دارد صبا مظهر اقتدار و نماد سلامت هنر- موسیقایی در کنار رفتار فرهنگ‌مدارانه برگرفته از سبک زندگی خانواده ایرانی و روابط متواضعانه اجتماعی است که می‌باید نسل‌ها همچنان الگوبیندیز از او را سرلوحه قرار دهند.

ردیف‌هایی که استاد صبا پس از آموزه‌های خود از استادانش از ردیف میرزا عبدالله و... آموخت برگرفته از سلامت نگاه هنرمندانه و انباشت فن موسیقایی و دانشی بود که غدغه‌وار به فکر ناپدیدسازی فرهنگ آموزش رسمی و غیررسمی افتاد تا برای هر ساز ملی ایرانی و حتی ساز غیر ایرانی همچون ویولن که با آرشه و پنجه‌های منحصربه خود یگانه فضای شنیداری را به یادگار گذاشت که در هیچ کجا مشابه‌اش را نتوان یافت در صداده‌نی و بسط و گسترش محتوای آوازها و فرم‌ها و قالب‌های موسیقی دستگاهی ایران یا این ساز وارداتی... خوشبختانه خاتم المیرامردانه‌نوازنده چیره‌دست‌نسل نو با آرشه‌های روان و پویای خود متعهدانه توانسته نعل به نعل وار جمله‌های موسیقایی را در کنار وفاداری به نغمه‌ها و گوشه‌های دور اول ردیف ابوالحسن صبا اجرایی شفاف و بی‌غل و غش را با کمانچه آنگونه بنوازد و رخ نمایی کند که شنونده ناشناس تصور می‌کند نوازنده‌ای هنرمند میانسال است که گوشه‌ها را متین و پخته صدا کشی می‌کند؛ از این‌ساز کی صدای تودماغی اش متفاوتش کرده از هرساز آرشه‌ای دیگر... جوهره درونی و ذوق سرشار المیرامردانه در کنار ریتم شناسی دقیق به واسطه سال‌ها تنبک نوازی و شناخت ریتم باعث شده ظرافت‌ها و ضمایم نغمگی و ریتمیک مشهود جلوه‌گر باشد؛ در هر دو لوح فشرده از این آلبوم که هر گونه برداشت خود محواره را از ابتدا مطرود می‌کند و اتفاقاً وفاداری به اصل و رعایت مختصات ردیف نوازی با کمانچه را حتی متفاوت‌تر از اجراهای پیشین از جمله ویولن استاد رحمت‌الله بدیعی در حوزه ریزتوار (کارگان) موسیقی ردیف‌بنواند جزو معتبرترین هاقلمداد بشود.

ردیف ابوالحسن صبا (دوره اول ویولن)

نوازنده کمانچه: المیرامردانه

ناشر: ماهور- سال: ۱۴۰۰

عکس نوشت

این روزها توکیو میزبان بازی‌های المپیک است. این موضوع باعث شده شهر توکیو چهره جدیدی به‌خود بگیرد. هنر آنالاین در گزارشی به این‌موضوع معماران و هنرمندان ژاپنی در شعاع سه کیلومتری ورزشگاه ملی توکیو چهره شهر را عوض کرده‌اند.

...

غیر اخلاقی ترین عادت بشر این است که مدام و بی وقفه درباره هر کس و پیش از آن که بفهمد قضاوت می کند. این آمادگی پرشور برای قضاوت نفرت انگیزترین حماقت و مخرب ترین شرارت هاست.

وصیت خیانت شده، میلان کوندرا
فروغ پور یاوروی، ثالث

به مناسبت فرخنده میلاد دهمین

خورشید هدایت

رفعت علم در نظر امام هادی(ع)

امام هادی(ع) دهمین خورشید هدایت از خاندان عصمت و طهارت، در چنین روزی ۱۵ ذی‌الحجه سال ۲۱۲ ه‍.ق - در صرابا روستایی در نزدیکی مدینه دیده به جهان گشود تا خاستگاه رسالت و نبوت در میان امت استمرار داشته باشد. آن حضرت(ع) به توصیف ابن شهرآشوب مورخ مشهور جهان اسلام، خوشروترین و راستگوترین مردم بود که فضل وکمالش با وجود صغر سن درعصر خود بی‌بدیل بود. چون سکوت می‌گرد هیبت و وقار از وی می‌بارید و هنگامی که زبان به سخن می‌گشود شکوه و جلالش نمودار می‌شد.

امام هادی(ع) شاخه پربراری از درخت تناور نبوت و نمونه برتر مسلمانی بود که از مناقب بیشمار بی‌برخوردار و موصوف به گرانسنگ‌ترین اوصاف بود. آن حضرت به همه فضائل اخلاقی که جدش رسول خدا(ص) برای تکمیل آنها مبعوث شده بود آراسته و جمیع کمالات در شخصیتش متجلی بود.از جمله به بخشندگی شهره بود و از احسان و نیکی به فقیران و درماندگان و بزرگداشت آنان کوتاهی نداشت. امام هادی(ع) برای تأمین معاش به کار کشاورزی می‌پرداخت.علی بن ابوحزمه یکی از یاران و دوستداران امام هادی(ع) نقل می‌کند: «روزی ابوالحسن سوم(ع) را دیدم که بر روی زمین کار می‌کرد در حالی که از سر تا به قدم از عرق خیس شده بود. به خدمت آن حضرت عرضه داشتم:بخداوند مرا قربان شما کند پس مردان کجا هستند؟ امام در پاسخ فرمودند: «ای علی ! بدان که کسانی با بیل در زمین خود به فعالیت زراعتی پرداخته‌اند که به مراتب از من و پدرم برتر و بالاتر بودند.» به خدمت آن حضرت عرضه داشتم: منظور شما چه کسانی هستند؟ آن حضرت فرمودند: رسول خدا(ص)، امیرالمؤمنین علی(ع) و همه پدرانم به دست خود کار می‌کردند.کشاورزی کار انبیا، و اوصیای صالح آنان است.»

امام هادی(ع) گمراهان را با مهر وعظوفت مورد توجه قرار داده وهمواره سعی بسیاری در راهنمایی آنان می‌نمودند. به گونه‌ای که به جای خشم گرفتن بر آنان و طرد آنها با مهر و محبت دل آنان را نرم می‌فرمودند. از جمله آنان ابوالحسن بصری بود که مذهب واقفیه اختیار کرده و در نتیجه رفتار امام(ع) متحول و از آن عقیده بازگشت. آن حضرت اصحاب و مسلمانان را از پیروی از صوفیه برحذر می‌داشت و صوفیان را باعث جلوه‌گر برمی‌شمرد. صوفیان با تظاهر به زهد و پارسایی وعدم وابستگی و دلبستگی به ظاهر دنیا مردمان ساده دل را گول زده و آنان را از راه حق منحرف می‌کردند. در همین راستا امام هادی(ع) صاحبان علم ودانش را گرامی داشته و آنان را مورد توجه و لطف قرار می‌داد. در روایات تصریح شده است که امام(ع) برای این دسته از مردم احترام خاصی قائل بوده و هنگام برخورد به گرمی از آنان استقبال نموده و حتی پرسادات هاشمی برتری می‌داده است. تا آنجا که سادات هاشمی و علوی، همچنین صاحب‌منصبان عباسی در قالب سؤال از آن حضرت جوابی علت می‌شوند و حضرت در پاسخ می‌فرماید: «... آبا خداوند متعال نفرموده است:آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟(زمر۹۷)

